

Michal

Dirk van Bastelaere – Speed

In dit kort essay zou ik graag de postmoderne elementen van Bastelaeres gedicht „Speed“ uithalen.

De intermedialiteit van dit gedicht is duidelijk te zien in zowel de inhoud als de form. Auteurs inspiratie was een Amerikaanse blockbuster film „Speed.“ In het hele gedicht, Bastelaere omschrijft sommige scenes van de film en citeert de acteurs (*What do you do?*), die worden ook in het gedicht expliciet genoemd.

De auteur probeert met de verwachtingen van de lezer te spelen – qua form zou de lezer niet kunnen zeggen of de tekst een gedicht is, een stuk proza of een deel van een script. Alles is hier door elkaar gegooid en tot op zekere hoogte chaotisch, eclecticisch. De traditionele grenzen worden hier ontbreekt en geridiculiseerd.

Wat het thema betreft, is dat voor een „ongetrainde“ lezer moeilijk uit te halen. Kennelijk is het gedicht meerzinnig. Door fragmenatie (*Daar staat de genre nu eenmaal garant voor/en het morele model/is te Nemen of te Laten./Ik wil nu echt van die bus af./Oké, geef de popcorn maar door*) en chaos maakt het Bastelaere duidelijk dat de traditionele vraag „Wat wordt daarmee bedoeld?“ moet hier de lezer zelf beantwoorden – en er is geen „beter“ of „best“ antwoord.

Uiteraard kan men dit gedicht nog veel dieper analyseren. Van die genoemde punten kan maar duidelijk gezien worden, dat „Speed“ ongetwijfeld een postmoderne tekst is.